

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **British Blue s.r.o.**
sídlem Karlovo náměstí 292/14, Praha 2
zastoupena JUDr. Igorem Andrýskem, advokátem
sídlem Masarykovo nám. 22, Hodonín

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**
sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2021 č.j. 7496124/21/2000-11452-110852

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

- 1 Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, č.j. 7496124/21/2000-11452-110852 ze dne 22.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

9. 2021, kterým byla zamítnuta námitka proti exekučnímu příkazu vydaným Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, územní pracoviště pro Prahu 2 (dále jen správce daně) pod č.j. 4341157/21/2002-00540-609327.
- 2 Správce daně přistoupil dne 11. 5. 2021 k vymožení daňového nedoplatku ve výši 605 255 Kč vydáním exekučního příkazu na příkázání pohledávky z účtu. Nedoplatek žalobkyni vznikl na základě zajišťovacího příkazu č.j. 4334687/21/2002-00540-609327 ze dne 11. 5. 2021, vydaného správcem daně, který byl exekučním titulem dle ust. § 176 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Exekuční příkaz byl žalobkyni a poddlužníkovi (Československá obchodní banka a.s.) doručen a nabyl právní moci dne 12. 5. 2021. Dne 14. 5. 2021 vydal správce daně vyrozumění o právní moci, které bylo poddlužníkovi doručeno dne 17. 5. 2021. Proti exekučnímu příkazu podal zplnomocněný zástupce daňového subjektu námitku, která byla správci daně doručena dne 7. 6. 2021. S ohledem na vady námitky zaslal správce daně výzvu k odstranění vad námitky, která byla doručena zplnomocněnému zástupci daňového subjektu dne 9. 6. 2021. Vady byly odstraněny podáním doručeným správci daně dne 21. 6. 2021.
- 3 Daňový subjekt namítl, že exekuční příkaz neobsahuje exekuční titul, na jehož základě má být vydaný, a proto navrhl zrušení exekučního příkazu jako nedůvodného a vydaného v rozporu se zákonem.
- 4 Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že správce daně vydal napadený exekuční příkaz na základě vykonatelného exekučního titulu, v tomto případě zajišťovacího příkazu č.j. 4334687/21/2002-00540-609327 ze dne 11. 5. 2021, jež se stal vykonatelný ve smyslu § 103 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“) a § 103 odst. 2 daňového řádu, tj. okamžikem jeho vydání. Nesouhlasil s tvrzením daňového subjektu, když předmětný exekuční titul je uvedený ve výrokové části exekučního příkazu na straně 2 pod položkou 0001. Žalovaný dále uvedl, že v rámci exekučního řízení lze zkoumat především to, zda existuje exekuční titul, zda je vykonatelný, existenci daňového nedoplatku, pravomoc a příslušnost prvoinstančního orgánu pro vydání rozhodnutí, přičemž všechny tyto předpoklady pro vymáhání daňového nedoplatku v tomto případě byly splněny a správce daně při správě daní postupoval v souladu se zákonem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nakonec dodal, že proti předmětnému zajišťovacímu příkazu bylo dne 7. 6. 2021 podáno odvolání, které bylo zamítnuto rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství č.j. 30344/21/5100-41456-712609 ze dne 6. 8. 2021.

II. Žaloba

- 5 Žalobkyně žalobou namítla, že byla na svých právech zkrácena nezákonným postupem správce daně, jímž bylo zasaženo do jejího práva na spravedlivý proces, došlo k porušení zásad právní jistoty, legitimního očekávání, proporcionality práva a práva na řádnou správu podle čl. 41 Listiny základních práv Evropské unie. Napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, nicotné a vnitřně rozporné.

- 6 Žalobkyně dále namítla, že správci daně nesvědčil žádný zákonný důvod pro použití exekučnímu příkazu vydaným žalovanou, neboť pokud byl exekučním titulem dle § 176 odst. 1 písm. c) daňového řádu zajišťovací příkaz č.j. 4334687/21/2002-00540-609327 ze dne 11. 5. 2021, byl tento vydán v rozporu se zákonem.
- 7 Správce daně k datu podání žaloby nevydal žádný dodatečný platební výměr, což dle žalobkyně pouze potvrzuje účelovost vydaného zajišťovacího příkazu a tedy i exekučního příkazu.
- 8 Z těchto důvodů žalobkyně navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované

- 9 Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedl, že v rámci exekučního řízení v rámci exekučního řízení lze zkoumat především to, zda existuje exekuční titul, zda je vykonatelný, existenci daňového nedoplatku, pravomoc a příslušnost prvoinstančního orgánu pro vydání rozhodnutí, přičemž všechny tyto předpoklady pro vymáhání byly v daném případě splněny. Napadené rozhodnutí splňuje veškeré náležitosti podle § 102 daňového řádu a zároveň nejsou splněny podmínky nicotnosti podle § 105 daňového řádu. Žalovaný tak nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že ta byla zkrácena na svých právech a že napadené rozhodnutí je nicotné, nepřezkoumatelné a vnitřně rozporné.
- 10 K tvrzené nezákonnosti zajišťovacího příkazu č.j. 4334687/21/2002-00540-609327 žalovaný uvádí, že exekuční titul lze v exekučním řízení přezkoumat jen v omezené míře, tedy zda je vykonatelný a účinný. V daném případě správci daně vznikla odůvodněná obava o ohrožení úhrady dosud nestanovené daně, a proto správce daně přistoupil k vydání zajišťovacího příkazu postupem dle § 167 daňového řádu. Ve spojení s ust. § 103 zákona o DPH především z důvodu zjištění nestandardních skutečností zachycených v zajišťovacím příkazu. Nedoplatek ve výši 605 255 Kč se stal vykonatelným a účinným dne 11. 5. 2021, tj. okamžikem vydání zajišťovacího příkazu. Zajišťovací příkaz je vydán okamžikem, kdy byl učiněn úkon k jeho doručení. V daném případě tak k vydání došlo dne 11. 5. 2021 v 10:22:29 hod. odesláním do datové schránky žalobkyně. O vydání zajišťovacího příkazu byl správcem daně učiněn pokus o vyrozumění žalobkyně, o čemž byl sepsán úřední záznam č.j. 4334687/21/2002-00540-609327. Z úředního záznamu vyplývá, že se správce daně pokoušel žalobkyni informovat o vydání zajišťovacího příkazu zasláním SMS ze dne 11. 5. 2021 ve 10:29:00 hod. na tel. číslo 774 551 199. Vydáním se zajišťovací příkaz stal i vykonatelným a správce daně tak mohl vydat exekuční příkaz č.j. 4341157/21/2002-00540-609327. Exekuční příkaz byl vydán dne 11. 5. 2021 ve 12:44:45 hod, a to odesláním do datové schránky podlužníka. Z uvedeného vyplývá, že daňový nedoplatek v době vydání exekučního příkazu existoval a žalovaný tak neporušil zásadu zákonnosti.
- 11 Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně využila svého práva a proti zajišťovacímu příkazu podala odvolání. Odvolací finanční ředitelství následně vydalo rozhodnutí č. 30344/21/5100-41456-712609 ze dne 6. 8. 2021, kterým bylo odvolání zamítnuto, a zajišťovací příkaz byl potvrzen.

- 12 K tvrzení žalobkyně o účelovosti vydaného zajišťovacího příkazu žalovaný uvedl, že toto nemá žádnou spojitost s daňovým řízením.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

- 13 Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť účastníci řízení na výzvu soudu nesdělili, že trvají na nařízení jednání. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, jelikož soud nepokládal za potřebné provádět důkazy na rámec toho, co plyne ze správního spisu.
- 14 Úvodem Městský soud poznamenává, že řízení před správním soudem je ovládáno dispoziční zásadou a soud je vázán žalobními body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce považuje napadená rozhodnutí za nezákonná či nepřezkoumatelná. Kvalita a preciznost obsahu žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozsudku správního soudu a pro případný úspěch v řízení je dosti významné, jak kvalitně je žalobce schopen odůvodnit jím uplatňované námitky (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, č. 835/2006 Sb. NSS). Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobkyně příliš velký důraz na preciznost žalobních bodů nekladla, neboť námitky jsou vyjádřeny velmi obecně bez jakékoliv přesvědčivé argumentace. Nadto žalobkyně neuvádí, v čem spočívá porušení jednotlivých ustanovení daňového řádu, jakým způsobem bylo zasaženo do jejich práv a v čem má tkvět případná nicotnost, nepřezkoumatelnost a nezákonnost.
- 15 Vzhledem k tomu, že žalobkyně námitky nicotnosti a nepřezkoumatelnosti nijak blíže neupřesnila, vypořádá je městský soud ve stejné míře obecnosti.
- 16 Nicotný je takový správní akt, který trpí vadami takové intenzity, že již vůbec nelze o správním aktu hovořit. Typicky jsou takovými vadami neexistence zákonného podkladu pro rozhodnutí, nedostatek pravomoci, nejtěžší vady příslušnosti, absolutní nedostatek formy, absolutní omyl v osobě adresáta, neexistence skutkového základu způsobující bezobsažnost, požadavek trestného plnění, požadavek plnění fakticky nemožného, neurčitost, nesmyslnost či neexistence vůle. Nicotnost nelze zhojit ani uplynutím času (srov. Hendrych, D. a kol.: Správní právo. Obecná část. 9. vydání. C. H. Beck, Praha, 2016, s. 148-152).
- 17 K pojmu nicotnosti se opakovaně vyjádřil i Nejvyšší správní soud. V rozsudku ze dne 12. 1. 2006, čj. 1 Afs 6/2005 - 65 uvedl, že „*k nicotnosti je soud povinen hledět z úřední povinnosti. Vady, které způsobují nicotnost, jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu (nikoliv však pouhý nedostatek funkční příslušnosti), zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné,*

uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje (co není osobou v právním slova smyslu), nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu).“

- 18 Právě popsané vady vyvolávající nicotnost správního aktu městský soud v případě napadeného rozhodnutí neshledal. Napadené rozhodnutí bylo vydáno věcně příslušným správním orgánem v rámci jeho pravomoci, netrpí žádnou formální vadou, neobsahuje ani žádné jiné vady. V této souvislosti soud opakuje, že žalobkyně ani na žádné takové vady, které by podle jejího názoru způsobily nicotnost napadeného rozhodnutí, nepoukázala. Námitka nicotnosti proto není důvodná.
- 19 V logice uspořádání žalobních námitek městský soud následně přistoupil k vypořádání námítky nepřezkoumatelnosti, kterou žalobce rovněž vznesl ve zcela obecné rovině bez bližší konkretizace.
- 20 Nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu spočívá v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Jako nepřezkoumatelné rozhodnutí pro nesrozumitelnost lze shledat takové rozhodnutí, ze kterého nelze seznat, jak správní orgán vůbec rozhodl, což může být založeno absencí výroku rozhodnutí, nedostatky jazykového vyjádření výroku nebo vnitřní rozporností. Takové nedostatky musí zabraňovat porozumění výroku, tj. zabraňovat zjištění, jak správní orgán rozhodl (Kühn, Zdeněk; Kocourek, Tomáš; aj. Soudní řád správní: Komentář, Praha, 2019 [Systém ASPI]. ISSN: 2336-517X). Dalším případem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí z důvodu nesrozumitelnosti rozhodnutí může být výrok správního orgánu, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č.j. 7 A 181/2000-29). Nesrozumitelnost rozhodnutí lze dále spatřovat v případě nesrozumitelnosti odůvodnění rozhodnutí, pokud odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, jež správní orgán vedly k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24), či v případě rozporu výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č. j. 2 Ads 33/2003-78). Pro nedostatek důvodů je rozhodnutí nepřezkoumatelné zejména pro nedostatek důvodů skutkových (Kühn, Zdeněk; Kocourek, Tomáš; aj. Soudní řád správní: Komentář, Praha, 2019 [Systém ASPI]. ISSN: 2336-517X), tj. v případě, kdy soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti, které v řízení nebyly zjišťovány, případně byly zjištěné v rozporu se zákonem, či v případě, kdy není seznatelné, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, sp. zn. 2 Ads 58/2003 – 75). Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí může plynout také z nedostatečného vypořádání námitek, vyjádření a návrhů účastníků řízení, tedy i z toho, že se odvolací orgán v rozhodnutí nevypořádal se všemi odvolacími námitkami (rozsudky NSS 3 As 51/2007-84 a 8 Afs 66/2008-71).
- 21 Městský soud neshledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným, kritéria přezkoumatelnosti napadené rozhodnutí splňuje. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí opřené o dostatek relevantních důvodů, které vycházejí ze správního spisu a informací v něm uvedených. Je z něj zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, a dostatečně jsou odůvodněny i postoje, které žalovaný zaujal k námitkám žalobce. K tomu městský soud podotýká, že úkolem správního orgánu není vyvrátit každý

jednotlivý argument, který byl odvolatelem vymezen na podporu jeho odvolacích námitek, pokud odůvodnění napadeného rozhodnutí reaguje na obsah a smysl odvolacích námitek a argumentuje tak, že z hlediska pravidel logického usuzování námitky účastníka vyvrátí. Podle názoru městského soudu napadené rozhodnutí tyto požadavky splňuje. Lze tedy uzavřít, že napadené rozhodnutí netrpí žádnými vadami, které by měly vliv na jeho přezkoumatelnost dle ust. § 76 odst. 1 s. ř. s. a které by měly vést k jeho zrušení.

- 22 Dále se soud zabýval námitkou žalobkyně, že správci daně nesvědčil žádný zákonný důvod pro použití exekučního příkazu vydaným žalovanou, neboť pokud byl exekučním titulem zajišťovací příkaz č.j. 4334687/21/2002-00540-609327 ze dne 11. 5. 2021, byl tento vydán v rozporu se zákonem.
- 23 Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2004, čj. 1 Afs 47/2004 – 75 „*je-li u správního soudu napadeno rozhodnutí vydané v další fázi řízení (v řízení exekučním), pak přirozeně soud může zkoumat jen samotnou existenci titulu a vhodnost zvoleného způsobu exekuce, poměr výše pohledávky k ceně exekucí postižené věci apod., navíc za podmínky, že stížnost tvrdí například, že exekuční titul neexistuje, zvolený způsob exekuce není zákonem připuštěn, že cena postižené věci je v nepoměru k výši pohledávky atp. Soud se ve fázi exekučního řízení nemůže zabývat skutečnostmi, které nastaly před vydáním vykonatelného výkazu nedoplatků, tedy v řízení vyměřovacím*“. Stejný názor zastává judikatura správních soudů rovněž k přezkumu exekučních příkazů vydaných podle správního řádu (viz např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2012, č.j. 44 A 95/2011 – 49). Tento rozsah soudního přezkumu lze nepochybně přiměřeně vztáhnout i na exekuční příkazy vydané v daňové exekuci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2018, č.j. 3 Afs 173/2017 – 37).
- 24 Podle § 175 odst. 1 daňového řádu správce daně může vymáhat nedoplatek daňovou exekucí nebo zabezpečit vymáhání nedoplatku prostřednictvím soudního exekutora, popřípadě jej uplatnit v insolvenčním řízení nebo přihlásit jej do veřejné dražby. Podle odstavce 2 stejného ustanovení správce daně zvolí způsob vymáhání nedoplatku tak, aby výše nákladů spojených s vymáháním, které bude daňový subjekt povinen uhradit, nebyla ve zjevném nepoměru k výši nedoplatku.
- 25 Podle § 176 odst. 1 písm. c) daňového řádu je exekučním titulem vykonatelný zajišťovací příkaz.
- 26 V projednávaném případě žalovaný zahájil daňovou exekuci exekučním příkazem, který obsahoval odkaz na exekuční titul (konkrétně je titul uveden na straně 2 položka 0001 exekučního příkazu), kterým byl zajišťovací příkaz č.j. 4334687/21/2002-00540-609327 ze dne 11. 5. 2021. K vydání zajišťovacího příkazu došlo dne 11. 5. 2021 v 10:22:29 hod. odesláním do datové schránky žalobkyně. O vydání zajišťovacího příkazu byl správcem daně učiněn pokus o vyrozumění žalobkyně, o čemž byl sepsán úřední záznam č.j. 4334687/21/2002-00540-609327. Z úředního záznamu vyplývá, že se správce daně pokoušel žalobkyni informovat o vydání zajišťovacího příkazu zasláním SMS ze dne 11. 5. 2021 ve 10:29:00 hod. na tel. číslo 774 551 199. Soud nenabyl žádných pochybností o tom, že zajišťovací příkaz č.j. 4334687/21/2002-00540-609327 ze dne 11. 5. 2021 nebyl způsobilým exekučním titulem.

- 27 Zákonnost vydaného zajišťovacího příkazu z vyměřovacího řízení není v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu správní soud v této fázi řízení exekučního oprávněn přezkoumávat. Co se týče zajišťovacích příkazů vydaných dle § 167 daňového řádu, je možno bránit se proti nim odvoláním, o kterém musí být rozhodnuto do 30 dnů ode dne, kdy bylo podáno, jinak se zajišťovací příkaz stává neúčinným (§ 168 odst. 1 daňového řádu). Rozhodnutí o odvolání je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., proti kterému se lze bránit žalobou podle tohoto ustanovení. Jen na okraj soud dodává, že o oprávněnosti vydání zajišťovacího příkazu bylo rozhodováno nadřízeným orgánem správce daně - Odvolací finanční ředitelství, které zamítlo odvolání rozhodnutím ze dne 6. 8. 2021. Na základě vlastní úřední činnosti je soudu známo, že správní žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 6. 8. 2021 byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze 17. 2. 2022, č. j. 11 Af 43/2021- 44, který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2022 č.j. 1 Afs 43/2022-51.
- 28 Samotný exekuční příkaz vydaný podle § 178 daňového řádu je též rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s. a lze se proti němu bránit přímo správní žalobou, neboť podání řádných opravných prostředků není možné (§ 178 odst. 4 daňového řádu). V úvahu zde sice přichází podání námítky ve smyslu § 159 daňového řádu; nejde však o řádný opravný prostředek. Žaloba ve správním soudnictví je tedy přípustná, i když daňový subjekt námitku proti exekučnímu příkazu neuplatnil (srov. rozsudek ze dne 26. 11. 2015, č.j. 7 Afs 131/2015-32, č. 3381/2016 Sb. NSS).
- 29 Nezbytným předpokladem pro nařízení exekuce je vykonatelnost exekučního titulu. Vykonatelnost znamená, že existuje zákonná možnost vynucení splnění rozhodnutím uložené povinnosti prostřednictvím státního donucení, a to i proti vůli toho, komu byla povinnost uložena. Vykonatelností rozhodnutí se rozumí možnost jeho realizace na základě použití mocenských prostředků státního donucení.
- 30 Dle ust. § 103 zákona o DPH hrozí-li nebezpečí z prodlení, je zajišťovací příkaz účinný a vykonatelný okamžikem jeho vydání. Správce daně současně s vydáním zajišťovacího příkazu učiní pokus vyrozumět vhodným způsobem daňový subjekt o vydání zajišťovacího příkazu a sepíše o tom úřední záznam.
- 31 Z § 103 odst. 2 daňového řádu vyplývá, že vykonatelným je takové rozhodnutí, které je účinné, jestliže se proti němu nelze odvolat nebo jestliže odvolání nemá odkladný účinek a uplynula-li lhůta k plnění, pokud byla stanovena.
- 32 Soud uzavřel, že zajišťovací příkaz č.j. 4334687/21/2002-00540-609327 ze dne 11. 5. 2021 se tedy stal vykonatelným a účinným již okamžikem svého vydání, tj. dne 11. 5. 2021. Správce daně je sice povinen pokusit se o zajišťovacím příkazu vyrozumět daňový subjekt a sepsat o tom úřední záznam, což v řešeném případě bylo učiněno, nicméně jeho případný neúspěch nemění nic na tom, že se zajišťovací příkaz stal účinným a vykonatelným již okamžikem jeho vydání.
- 33 Dále se soud zabýval otázkou, zda byl exekuční titul vydán místně příslušným orgánem.

- 34 Podle § 13 odst. 1 písm. b) daňového řádu se místní příslušnost, není-li dále stanoveno u jinak právnické osoby jejím sídlem; pro účely správy daní se sídlem právnické osoby rozumí adresa, pod kterou je právnická osoba zapsaná v obchodním rejstříku nebo obdobném veřejném rejstříku, nebo adresa, kde právnická osoba sídlí skutečně, pokud se tato osoba do těchto rejstříků nezapisuje.
- 35 Žalobkyně jako daňový subjekt má své sídlo na adrese Karlovo náměstí 292/14, 120 00, Praha 2. Soud tedy uzavřel, že k vydání zajišťovacího příkazu byl v souladu s § 13 odst. 1 písm. b) daňového řádu místně příslušný Finanční úřad pro hl. m. Prahu, územní pracoviště pro Prahu 2.
- 36 Soud tak dospěl k závěru, že exekuční příkaz byl vydán v souladu se zákonem, když ho vydal orgán, který k tomuto měl pravomoc a byl místně příslušný, a to na základě vykonatelného zajišťovacího příkazu.
- 37 Ohledně námitky žalobkyně o nezákonném postupu správce daně, jímž bylo zasaženo do jejího práva na spravedlivý proces, došlo k porušení zásad právní jistoty, legitimního očekávání, proporcionality práva a práva na řádnou správu podle čl. 41 Listiny základních práv Evropské unie a napadené rozhodnutí považuje žalobkyně za nepřezkoumatelné, nicotné a vnitřně rozporné soud uvádí, že daňová exekuce byla nařízena k vymožení daňového nedoplatku, a to v souladu s § 1 odst. 2 daňového řádu, podle kterého představuje správa daní postup, jehož cílem je správné zjištění a stanovení daní včetně zabezpečení jejich úhrady. Vzhledem k tomu, že žalobkyně dobrovolně daň na základě zajišťovacího příkazu neuhradila, správce daně proto postupoval dle dikce zákona a vydal exekuční příkaz. Soud připomíná, že v řízení o námitce podle § 159 odst. 4 daňového řádu se použije obdobně § 112 daňového řádu stanovující náležitosti odvolání. Podle § 112 odst. 1 písm. d) daňového řádu musí odvolání obsahovat uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Řízení o námitce je tudíž shodně jako odvolání v dispozici daňového subjektu, který by měl vymezit rozsah otázek, jimiž se správce daně má v rozhodnutí o námitce zabývat. Žalobkyně se v námitce omezila na tvrzení, že exekuční příkaz neobsahuje exekuční titul, na jehož základě má být vydaný, což bylo argumentací soudu uvedenou výše vyvráceno.
- 38 Nelze přistoupit ani na námitku porušení povinností správce daně práva na řádnou správu, která je rovněž velmi obecná a žalobkyně neuvádí konkrétní porušení daných ustanovení. Skutečnost, že správce daně provádí exekuci na základě vykonatelného exekučního titulu, nemůže sama o sobě bez bližší specifikace znamenat porušení uvedených zásad.
- 39 K námitce žalobkyně, že správce daně nevydal dodatečný platební výměr a tím je pouze potvrzena účelovost vydání zajišťovacího příkazu soud uvádí, že oprávněnost vydání zajišťovacího příkazu byla soudem řešena výše v odůvodnění, a dle názoru soud lze na tuto argumentaci odkázat i co se týče účelnosti. Ohledně účelnosti exekučního příkazu, žalobkyně neuhradila dobrovolně daň na základě zajišťovacího příkazu, správci daně tak nezbylo nic jiného než vydat exekuční příkaz. Soud proto neposoudil vydání zajišťovacího ani exekučního příkazu jako neúčelné. Pokud správce daně nepostupuje v řízení dle názoru žalobkyně bez zbytečných průtahů, když k datu podání žaloby (5. 10. 2021) nebyl správcem daně vydán dodatečný platební výměr, má žalobkyně samozřejmě možnost

v souladu s § 38 daňového řádu dát podnět nejbližší nadřízenému správci daně. Absence nevydání tohoto dodatečného platebního výměru však dle názoru soudu není znakem neúčelnosti jiných rozhodnutí vydaných správcem daně, proto i tuto námitku žalobkyně posoudil jako nedůvodnou.

V. Závěr a náklady řízení

- 40 Protože soud neposoudil žádnou ze shora uvedených námitek za důvodnou, ani neshledal jinou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s., zamítl.
- 41 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné účelné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. ledna 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

předseda senátu